

اثر ساکارز، ۸- هیدروکسی کیتولین، تیوسولفات نقره، سولفات آلومینیم و اسید سیتریک بر طول عمر و کیفیت پس از برداشت گل بریده رز حمید رضا روستا^۱ و محسن کافی^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد رشته باغبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس

۲- عضو هیئت علمی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری و مشاور علمی دفتر امور گل و گیاهان زینتی معاونت امور باغبانی وزارت کشاورزی

رز (*Rosa hybrida L.*) یکی از گلخانه‌ای است که در سطح وسیعی از جهان برای تولید گل بریده کشت می شود و در کشور ما نیز پرورش دهندگان گل اهمیت خاصی برای آن قائل هستند. با توجه به این که افزایش طول عمر و کیفیت پس از برداشت گل بریده رز از نظر اقتصادی از اهمیت ویژه ای برخوردار است. پژوهش حاضر به منظور افزایش طول عمر و کیفیت پس از برداشت گل بریده رز در قالب طرح آماری فاکتوریل با طرح پایه کاملاً تصادفی بر روی ۴۳۴ شاخه یکتواخت گل بریده رز انجام گرفت. گل های بریده رز که همگی در مرحله آغاز باز شدن گلبرگها بودند به مدت ۲۴ ساعت در محلولهای محافظ (شامل ساکارز در سه سطح ۰، ۳ و ۵ درصد، ۸- هیدروکسی کیتولین در دو سطح ۰ و ۲۰۰ پی پی ام، تیوسولفات نقره در دو سطح ۰ و ۲ میلی مول، سولفات آلومینیم در دو سطح ۰/۵ و ۰/۵ گرم در لیتر اسید سیتریک در دو سطح ۰ و ۰/۵ گرم در لیتر) قرار گرفتند و سپس به ظروف حاوی آب مقطر منتقل شدند. تاثیر تیمارهای اعمال شده بر روی طول عمر و کیفیت گل بریده رز از طریق اندازه گیری فاصله زمانی بین زمان انتقال به آب مقطر و شروع پژمردگی گلبرگها، درصد باز شدن گل، قطر گل و مقدار جذب آب مورد ارزیابی قرار گرفت.

نتایج نشان داد که اعمال تیمارهای پولسینگ (بخصوص تیماری که حاوی ۲۰۰ پی پی ام ۸- هیدروکسی کیتولین، ۰/۵ ساکارز، ۲ مول تیوسولفات نقره، ۰/۵ گرم در لیتر سولفات آلومینیم و ۰/۵ گرم در لیتر اسید سیتریک بود) به طور معنی داری طول عمر و کیفیت گلهای بریده رز را افزایش داد.